

Dosarul nr. 1ra-444/22
1-21065284-01-1ra-23032022

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

09 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Timofti Vladimir
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Corolevschi Maria* în numele inculpatului Perstincic Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 decembrie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

Perstincic Andrei XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în or. Briceni, str. XXXXX,
anterior condamnat prin hotărârile :
XXXXXX;

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin. (4) Cod penal.

Termenii de examinare:
prima instanță: 04.05.2021 -09.08.2021;
instanța de apel: 03.09.2021 - 07.12.2021;
instanța de recurs: 23.03.2022 - 09.11.2022;

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Briceni din 09 august 2021, *Perstincic Andrei* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen - **14** (paisprezece) ani și **6** (șase) luni, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 02.11.2018, aplicându-i lui *Perstincic Andrei* definitiv - **18** (optsprezece) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

S-a încasat de la *Perstincic Andrei* în beneficiul *Statului* suma de **5252,00** lei, cu titlu de cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.202019C0438 din 22.01.2021 și nr.202137A0029 din 22.03.2021.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, **Perstincic Andrei** la 16 decembrie 2020, în intervalul orelor 16:00 – 23:00, fiind în stare de ebrietate produsă de alcool, aflându-se în ospeție la

domiciliul lui Chirnițchi Bogdan, amplasat pe strada Independenței, 7, ap. 26 din orașul Briceni, unde consumau împreună băuturi alcoolice, în rezultatul unui conflict apărut spontan, sub pretextul de a-l împiedica pe ultimul să consume alcool, urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, intenționat a aplicat violență fizică față de ultimul, manifestată prin aplicarea multiplelor lovituri cu un melesteu confecționat din lemn peste diferite părți ale corpului, preponderent în regiunea capului și gâtului, iar ca urmare al leziunilor corporale primite, victima Bogdan Chirnițchi la data de 19.12.2020, a decedat la propriul domiciliu.

Conform Raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 202019C0438 din 22.01.2021, la *Bogdan Chirnițchi*, au fost depistate vătămări corporale grave periculoase pentru viață, sub formă de: *plagă contuză în regiunea supraorbitală pe stînga cu lezarea ramurei frontale a arterei temporale superficiale stîngi; plagă contuză la nivelul pleoapei superioare a ochiului drept; echimoze și excoriații pe față; echimoze la membrele superioare*, care au fost produse intra vital, prin acțiunea traumatică cu un obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care au cauzat *hemoragie externă și decesul persoanei*, precum și *hemoragii în țesuturile moi pericraniene, hemoragii în țesuturile moi ale gâtului, hemoragii neînsemnate perilaringine și adiacente osului hid,* care au fost produse intra vital, prin acțiunea unui corp contondent dur sau la lovirea de acesta, nu sunt în legătură cauzală cu survenirea decesului și se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Astfel, acțiunile inculpatului *Perstincic Andrei* au fost încadrate juridic în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, conform semnelor calificative – *”vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, acțiuni care au provocat decesul victimei”*.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată au declarat apeluri:

3.1. *Avocatul Lavric Andrei* în numele inculpatului *Perstincic Andre*, prin care a solicitat, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri prin care *Perstincic Andrei* să fie achitat pe motivul lipsei faptei.

În motivarea cererii de apel, recurentul a obiectat împotriva îndepărtării inculpatului din ședință în prima instanță, notând că pe lângă dreptul instanței de aplicare a sancțiunii, inculpatul dispune și de un șir de drepturi procesuale care nu puteau fi limitate, precum ultimul cuvânt al inculpatului.

A susținut că, acest drept exclusiv al inculpatului nu poate fi curmat de instanță, fiind lipsit de dreptul de a își expune poziția pe caz. Argumentând că, inculpatul a intrat în conflict cu prima instanță prin dezacordul instanței de a satisface demersul inculpatului de a participa nemijlocit la ședința de judecată, și de a audia martorii solicitați de inculpat.

Conflictul a generat de la refuzul inculpatului de a da declarații prin teleconferință, solicitând de a fi prezent nemijlocit în sala de ședință în instanță.

Totodată, a notat că la pronunțarea sentinței, instanța necesita de a verifica corectitudinea calificării acțiunilor inculpatului în raport cu elementele constitutive a infracțiunii, a da o calificare corectă și a aplica

legea sau norma juridică în coraport cu fapta comisă și nu cum a solicitat partea acuzării.

3.2. Inculpatul *Perstincic Andrei*, a solicitat rejudecarea cauzei.

În argumentarea apelului declarat, inculpatul a invocat dezacordul cu modul în care s-a desfășurat judecarea cauzei în prima instanță, nefiind de acord cu pedeapsa aplicată de prima instanță în privința sa.

A notat că din ședința primei instanțe a fost înlăturat, fiindu-i permis să fie prezent doar la pronunțarea sentinței, prin ce i-a fost încălcate drepturile sale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 decembrie 2021, au fost respinse, ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței atacate.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel efectuând o cercetare amplă a probelor administrate în cauză în corespundere cu prevederile art.412 Cod de procedură penală, audiind inculpatul în ședința instanței de apel, a conchis asupra temeiniciei și legalității concluziei primei instanțe privind constatarea vinovăției inculpatului *Perstincic Andrei*, în comiterea infracțiunii încriminate, cât și asupra calificării juste a acțiunilor acestuia în baza art.151 alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, cauza în privința inculpatului *Perstincic Andrei* a avut loc cu examinarea multilaterală de către prima instanță, fiind verificat complet și obiectiv sub toate aspectele circumstanțele cauzei în baza art.101 Cod de procedură penală, și dând probelor administrate pe caz o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și s-a constatat cu certitudine comiterea de către inculpatul *Perstincic Andrei* a infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal – „*vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, acțiuni care au provocat decesul victimei*”.

Latura obiectivă a infracțiunii reținute prin fapta prejudiciabilă constă în acțiunea de *cauzare a vătămării grave a integrității corporale și a sănătății și urmările prejudiciabile sub forma de vătămări grave a integrității corporale și a sănătății care au determinat survenirea decesului victimei* cât și *legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile au fost constatate* și anume că, inculpatul *Perstincic Andrei*, care la 16 decembrie 2020, în intervalul orelor 16:00 – 23:00, fiind în stare de ebrietate produsă de alcool, aflându-se în oșpeție la domiciliul lui *Chirnițchi Bogdan*, s-a manifestat prin aplicarea multiplelor lovituri cu un melesteu confecționat din lemn peste diferite părți ale corpului victimei *Chirnițchi Bogdan*, preponderent în regiunea capului și gâtului, în rezultatul cărora aceasta la 19.12.2020 a decedat.

Acest fapt s-a confirmat prin declarațiile martorului *Dvorschii Liudmila*, care a declarat că în ziua de 16.12.2020, inculpatul *Perstincic Andrei* a fost observat în apartamentul victimei *Bogdan Chirnițchi*.

Ieșind de la serviciu la ora aproximativă -18:00 a văzut cum un om a dorit să sară de la balconul casei de locuit de pe adresa: or. Briceni, str. Independenței, nr. 7. Acel om se afla la etajul 3, la balconul apartamentului cu nr. 26. ... S-a adeverit că acel om era *Perstincic Andrei*. ... În apartamentul lui *Chirnițchi Bogdan* des veneau oameni anume cu scopul de a consuma băuturi alcoolice, inclusiv și *Perstincic Andrei* care de obicei îl

aducea pe Bogdan Chirnițchi acasă, deoarece ultimul era beat și nu se ține pe picioare (f.d.132-133, Vol. II).

La etapa urmăririi penale, ... martorul Caraman Andrei a declarat că însăși Perstincic Andrei i-a comunicat despre faptul că l-a bătut pe Bogdan Chirnițchi cu un melesteu, motivându-și acțiunile violente prin faptul că Bogdan Chirnițchi consumă des băuturi alcoolice (f.d.23, Vol. I).

Complementar acestora, Colegiul a relevat despre procesul-verbal de examinare a obiectului din 13.01.2021, în cadrul cercetării la fața locului la 19.12.2020, unde s-a depistat un melesteu cu lungimea de 50 cm, și anume în o parte se observă mai multe pete de culoare brună roșietică asemănătoare cu sânge (f.d.142-144, Vol.1).

Astfel, instanța de apel a constatat coroborarea deplină a probelor cercetate, și care au confirmat faptul că, la 16.12.2020, Perstincic Andrei a fost în apartamentul lui Bogdan Chirnițchi, cât și a aplicat lovituri asupra victimei Bogdan Chirnițchi cu un melesteu. Iar conform Raportului de expertiză judiciară nr.202019C0438 din 22.01.2021 (f.d.172-177, Vol.1), s-a dovedit că decesul victimei *Chirnițchi Bogdan* a survenit ca rezultat al hemoragiei externe din plăgile contuze de pe față – ce se confirmă prin datele necropsiei și adevărate de rezultatele investigațiilor histologice de laborator.

Instanța de apel coroborând declarațiile enunțate mai sus cu raportul de expertiză s-a dovedit că urmările prejudiciabile au fost cauzate prin loviturile aplicate de *Perstincic Andrei*, se exprimă prin plagă contuză în regiunea supraorbitală pe stânga cu lezarea ramurei frontale a arterei temporale superficiale stîngi; plagă contuză la nivelul pleoapei superioare a ochiului drept; echimoze și excoriații pe față, echimoze la membrele superioare, care au fost produse intravital, în rezultatul acțiunii traumatice a un obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, au cauzat hemoragie externă și decesul persoanei și în comun, se califică ca vătămare corporală gravă (dezvoltând fenomene periculoase pentru viață) cât și faptul că acestea au determinat survenirea decesului victimei.

Totodată, apreciind conținutul acestei probe în cumul cu declarațiile martorilor Dvorschii Liudmila și Caraman Andrei, a constatat ca fiind dovedite urmările prejudiciabile din cauza acțiunilor violente a inculpatului Perstincic Andrei exprimate prin lovituri asupra corpului, în regiunea capului victimei Chirnițchi Bogdan.

Cu referire la obiecțiile privind înlăturarea inculpatului Perstincic Andrei din ședința primei instanțe, la caz instanța de apel a admis demersul de reluare a cercetării judecătorești, acordând părților posibilitatea prezentării probelor noi și dispunând audierea inculpatului. Astfel, pretinsa încălcare a drepturilor declarate de partea apărării, rămâne una nemotivată, or, la judecarea cauzei în ordine de apel inculpatului i-a fost acordată posibilitatea de a se expune pe marginea cauzei și dreptul de a fi auzit.

Totodată, instanța de apel menționează că înlăturare a inculpatului Perstincic Andrei din sala de judecată, este o măsură reglementată de legislația procesual penală art.334 alin.(2) Cod de procedură penală, „*dacă inculpatul încalcă ordinea ședinței și nu se supune dispozițiilor președintelui ședinței, ultimul îi atrage atenția asupra necesității respectării disciplinei, iar în caz de repetare a încălcării ori de abatere gravă de la ordine, judecătorul sau, după caz, completul de judecată dispune îndepărtarea lui din sala de*

judecată, continuând procesul în lipsa acestuia. Sentința, însă, se pronunță în prezența inculpatului sau se aduce la cunoștința acestuia imediat după pronunțare".

Astfel, instanța s-a conformat normei sus citate și la pronunțarea sentinței a asigurat prezența inculpatului în sala de judecată, aducându-i la cunoștință soluția adoptată.

Urmare celor menționate, instanța de apel a conchis că prima instanță constatând infracțiunea comisă de către inculpat, ținând cont de prevederile legale a art. art. 7, 61, 75 Cod penal, a stabilit o pedeapsă echitabilă în privința lui Perstincic Andrei, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin. (4) Cod penal.

Instanța a constatat că, a fost luat în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al faptei care este clasificată drept infracțiune deosebit de gravă.

Referitor la personalitatea inculpatului, a stabilit că *Perstincic Andrei* anterior a fost judecat, ultima condamnare fiind în baza sentinței Judecătorei Bălți, sediul Central din 02.11.2018, antecedentul penal fiind nestins, la data comiterii infracțiunii s-a aflat în stare de recidivă periculoasă. În privința inculpatului nu au fost stabilită existența circumstanțelor atenuante.

În opinia instanței de apel, pedeapsa sub formă de închisoare aplicată inculpatului Perstincic Andrei în baza art.151 alin.(4) Cod penal, de 14 ani 6 luni, este una legală, încadrându-se în limitele prevăzute de sancțiunea normei încriminate.

Pedeapsa definitivă dedusă cu aplicarea art.85 alin.(1) Cod penal pe un termen de 18 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, este în corespundere cu împrejurările cauzei, normelor legale, și se apreciază ca fiind capabilă să asigure realizarea scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului. La caz, instanța de apel nu a constatat careva temeiuri ce ar determina casarea sentinței primei instanțe.

5. Legalitatea și temeinicia hotărârilor instanțelor inferioare este atacată cu recurs ordinar de către avocatul *Corolevschi Maria* în numele inculpatului Perstincic Andrei, în temeiul art. 427 alin. (1), pct. 6), 8), Cod procedură penală, prin care invocă că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței... . Nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde..."*, astfel, a solicitat casarea hotărârea atât a primei instanței cât și a instanței de apel, cu trimiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel.

În susținerea recursului a invocat că, probele cercetate nu confirmă vinovăția lui Perstincic Andrei. Or, partea vătămată decedată s-a aflat în apartamentul său cu ușa deschisă mult timp, iar la el în ospeție fusese mai multe persoane.

Consideră că, circumstanțele faptelor care a provocat decesul părții vătămate precum că a fost bătut sau a căzut, nu au fost descoperite cu

certitudine. Susține că, instanța de apel în decizia adoptată, nu a luat în considerare aceste motive esențiale, și a omis să se expună asupra lor.

Menționează că, instanța de apel conform propriei convingeri eronate a ajuns la concluzia că prin probele analizate se constată deplina vinovăție a inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, incorect a apreciat acțiunile, făcând încadrarea juridică eronată a acestor acțiuni.

Instanța de apel a adoptat o decizie de menținere a sentinței de condamnare printr-o motivare superficială, fără a clarifica aspectele esențiale descrise supra, lăsându-le fără o argumentare cuvenită, motivele invocate în apelul declarat, prin ce a fost afectată soluția adoptată și aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Recurentul pledează pentru achitarea inculpatului Perstincic Andrei, întrucât infracțiunea nu a fost comisă de inculpat, iar pentru o examinare obiectivă și amplă a faptelor urmează ca cauza să fie trimisă la judecare.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1), pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință *procurorul*, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece la judecarea cauzei nu au fost admise erori de drept în raport cu motivele invocate.

În acest sens, a argumentat că instanța de apel, judecând cauza și-a motivat corect soluția, bazându-se pe cumulul de probe administrate la cauza penală, ceea ce denotă faptul că instanța de apel just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei penale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că titularul acestuia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea hotărârilor instanțelor de fond art. 427 alin. (1), pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: *6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat cu strictețe prevederile art. art. 414 alin.(1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a

pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind clar.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Prevederile art.414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, *că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Prin urmare, Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile recurentului prin care susține că instanța de apel nu a motivat detaliat fiecare argument susținut de apărare în cererea de apel.

Verificând decizia recurată în raport cu argumentele invocate în cererea de apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelantul a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Subsecvent, reieșind din esența criticilor invocate de către apărare, Colegiul penal reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor. Or, acesta face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului *Perstincic Andrei* în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Sub acest aspect instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii înscrinate.

Colegiul penal menționează că aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului faptic a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.

Astfel, Colegiul penal apreciază critic argumentele recurentului, deoarece acestea nu confirmă că soluția emisă de instanța de apel ar

contravine aprecierilor expuse în motivarea acesteia.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, mai mult ca a admis demersul apărării și a audiat în instanța de apel inculpatul, astfel, întemeiat ajungând la concluzia privind menținerea sentinței primei instanțe.

Contrar argumentelor apărării prin care se invocă faptul, că instanța de apel a menținut sentința primei instanțe printr-o motivare superficială, fără a clarifica aspectele esențiale invocate în cererea de apel, Colegiul penal conchide, că instanța de apel a examinat toate probele și sub toate aspectele, nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului Perstincic Andrei, așa cum susține apărarea, însă le-a analizat în ansamblul lor prin coroborare, just ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpatului.

Subsidiar, apărarea consideră că instanța de apel a adoptat o soluție insuficient motivată, însă Colegiul penal relevă că nu s-a stabilit presupusa eroare de drept invocată de către recurent, or din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care a fost menținută sentința primei instanțe privind condamnarea inculpatului *Perstincic Andrei*, în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la pedeapsă cu închisoare.

Totodată, Colegiul penal reține că, în speță, nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fie influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie cert stabilită. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Colegiul penal constată, că recurentul nu a motivat recursul sub acest aspect de drept invocat, limitându-se la critici privind aprecierea probelor, însă în cadrul examinării prezentei cauze, o atare eroare nu a fost comisă.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1), pct. 6) Cod de procedură penală.

Cu referire la temeiul de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal amintește, că potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, *se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.*

Astfel, temeiul pentru recursul precum că, „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Reieșind din materialele cauzei se atestă că, prima instanță la

recunoscut vinovat pe *Perstincic Andrei* de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, după semnele calificative – ”*vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, acțiuni care au provocat decesul victimei*”, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că prima instanță analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect a stabilit situația de fapt și just a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, conchide că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului *Perstincic Andrei*.

Astfel, corect concluzionând că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii încriminate, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în decizia instanței de apel (f.d.216-222, Vol. II), soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999*).

Din considerentele enunțate, Colegiul penal conchide că, în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art.427 alin.(1), pct.8) Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8.În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Corolevschi Maria* în numele inculpatului *Perstincic Andrei*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Perstincic Andrei XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 27 decembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie